

Liturgický program

04.11. – 10.11.2019

Pondelok 04.11.	Náš prepodobný otec Joannikios Veľký. Sväti mučeníci Nikander, myrský biskup a Hermaios.	17. ⁰⁰
	† Bartolomej (s panych.)	
Utorok 05.11.	Sväti mučeníci Galaktión a Epistéma.	17. ⁰⁰
	* Andrej Dzurovčín	
Streda 06.11.	Náš otec svätý Pavol Vyznávač, konštantínopolský arcibiskup.	17. ⁰⁰
	† Michal, Agnesa	
Štvrtok 07.11.	Tridsiati traja sväti mučeníci z Melitíny. Náš prepodobný otec Lazár Divotvorca.	17. ⁰⁰
	* Tamarka, Katarína, Slavomír	
Odporúčany sviatok Piatok 08.11.	Zhromaždenie k veľvojvodcovi Michalovi a ďalším beztelesným mocnostiam.	16. ⁴⁵
	* členov SSR a ctiteľov NSJ	+ Eucharistická pobožnosť --- 17. ⁰⁰
Sobota 09.11.	Naša prepodobná matka Matróna.	7. ⁰⁰
	† Jaroslav Šipoš	
Nedeľa 10.11.	22. nedeľa po Päťdesiatnici. Sväti apoštoli Erast, Olympas, Rodión a spoločníci.	+ Nižný Hrabovec 8. ⁰⁰
	* farské spoločenstvo <i>Zbierka: Podporný fond II.</i>	--- + Hencovce 10. ⁰⁰

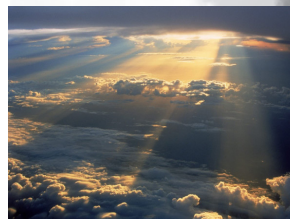
Vydáva: Farské spoločenstvo v Nižnom Hrabovci.
Pre vnútornú potrebu veriacich.
Príspevky a komentáre posielajte na:
nizny.hrabovec@grkatpo.sk
o. Miloš Baran: tel.číslo 0948 643 006
Príspevok 0,20€

Farský list

ROČNÍK 8
ČÍSLO 9

TÝŽDENNÍK FARSKÉHO SPOLOČENSTVA V NIŽNOM HRABOVCI

Svetlo v živote človeka

Často medzi ľuďmi počuť ako hovoria o svojich úzkostiach, strachu, pocitoch, bojujú v spútanosti negatívnymi myšlienkami a predstavami na budúcnosť svoju a svojich blízkych. Namiesto toho, aby sme v plnej miere dôverovali Bohu, vnímali a cítili jeho dotyk, strácame zmysel života - resignujeme.

Niekedy povieme o niekom, že nosí čierne okuliare. Pozerá sa na svet a na budúcnosť v temných farbách. Nevidí dobré veci, len tie zlé, ktoré sa mu môžu ale aj nemusia stať. Pri tom prežíva napätie, neistotu, úzkosť, strach a niekedy i zúfalstvo. Žiť v tme a temných víziách je strašidelné.

Ježiš raz svojim učeníkom povedal, že sú svetlo sveta. Na inom mieste hovorí, že ich svetlo nech tak svieti pred ľuďmi, aby videli ich dobré skutky a oslavovali nebeského Otca. Upozorňuje ich však tiež na možné nebezpečenstvo. Čo, ak sa svetlo stane tmou? Daj si teda pozor, aby svetlo, čo je v tebe, nebolo tmou. Ak sa svetlo premení na tmu, ťažko bude viditeľné samo pre seba, nieto ešte pre iných.

Naším svetlom je Ježiš. O sebe vyhlásil, že kto ho nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života. Je pravda, že prichádza zlý duch, duch strachu, duch úzkosti, duch nepokoja, duch malomyselnosti a iný duchovia, ktorí nás chcú spútať, aby nám zatemnili svetlo a premenili ho na tmu. **Boh je však mocnejší ako každá tma.** A s ním môžeme žiariť a svietiť tým ozajstným svetlom i my. Ako mesiac, ktorý od slnka odráža svoje svetlo v noci, aby ju osvetľoval. I mesiac má fázu zatmenia, kedy ho nie je vidieť. No prevažne je viditeľný na nočnej oblohe. Tak aj na nás môže prísť slabšia chvíľka straty svetla, no nech to nebude trvalé, aby sme sa neponorili do tmy, ale plávali v Božom svetle a mali ho dost pre seba i pre iných.

Povzbudzujme sa navzájom, modlime sa jeden za druhého. Nech nikto sa nestráca v živote v tme a čierňave vnímania vlastnej budúcnosti.

Utorková homília: Nádej je vzduch, z ktorého sa kresťan nadychuje

V rannej homílii v Dome sv. Marty v utorok 29. októbra sa Svätý Otec František zameril na jednu ústrednú tému: kresťanskú nádej. Pomocou biblických obrazov vysvetlil dynamiku, ktorá sa skrýva v tejto „najponíženejšej z cností“ a zdôraznil, že život kresťana musí mať v sebe pnutie smerom k stretnutiu s Pánom. Bez tohto pnutia, ktoré je prácou Ducha Svätého, by sa kresťan skazil podobne ako stojatá voda.

Nádej je ako hodiť kotvu k druhému brehu a pevne sa pridržať lana. Týmto obrazom ilustroval Svätý Otec stať z 8. kapitoly Listu Rimanom (Rim 8,18-25), v ktorej svätý apoštol Pavol „spieva hymnus nádeje“. Kresťanský život je založený na dynamike nádeje, vysvetlil pápež František. „Nádej znamená žiť v tomto neustálom pnutí, vedieť, že tu sa nemôžeme uhniesť: život kresťana je „v pnutí k“ [niečomu]. Ak kresťan stratí túto perspektívu, jeho život sa stane statickým; a veci, čo sa nehýbu, podliehajú skaze. Pomyslime na vodu: keď je voda stojatá, netečie, nehýbe sa, vtedy sa skazí. Kresťanovi, ktorý nie je schopný byť nasmerovaným, byť v pnutí smerom k druhému brehu, niečo chýba. Skončí skazený. Kresťanský život bude pre neho filozofickou doktrínou, bude ho takto prežívať, povie, že to je viera, ale bez nádeje to viera nie je.“

Pochopiť nádej nie je niečo ľahké, nedá sa vnímať tak priamo ako dokážeme vnímať vieru či lásku. „Ak chceme byť ľuďmi nádeje, musíme byť chudobní. Chudobní, nenaviazaní na nič. Chudobní. A otvorení smerom k druhému brehu. Nádej je ponížená, a je to cnosť, na ktorej sa pracuje takpovediac dennodenne: každý deň v nej treba pokračovať, každý jeden deň sa treba chopiť povrazu a pozeráť, či je tam kotva pevne prichytená, a ten povraz máme v ruke. Každý deň je potrebné pamätať, že máme závdavok, ktorým je Duch Svätý, ktorý pracuje v nás prostredníctvom maličkostí.“

Nádej je preto cnosťou, ktorú nie je vidno: pracuje odspodu. Núti nás prizrieť sa jej odspodu. Nie je ľahké žiť v nádeji, ale povedal by som, že ona by mala byť tým vzduchom, ktorý kresťan dýcha, vzduchom nádeje. V opačnom prípade nedokáže kráčať, nedokáže ísť vpred, pretože nebude vedieť kam má ísť. Nádej – nám dáva istotu.

<https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20191029040>

Stránka deťom

Nájdí 5 rozdielov.

